

Prva postaja: Jezusa obsodijo na smrt – in jaz gledam...

Zberemo se na sestanku. Prisluhujemo učitelju o neljubem dogodku, ki se je zgodil pred šolo. Dejansko me sploh ne zanima kaj se je dogajalo spodaj pod hribom, ko so se trije spravili na manjšega sošolca in ga dobesedno z mavžanjem prekrili s snegom. Vmes spustim še kakšen posmeh ali pa krepke besede: »Saj si je zaslužil!«

Molimo te Kristus in te hvalimo! **Ker si s svojim križem svet odrešil.**

Jezusa so prav tako pripeljali pred Pilata. Zasluži smrt. Saj si jo zasluži, kaj pa se dela Božjega Sina. Koliko ljudi je bilo priča dogodku, ko je Pilat pripeljal Jezusa in še enkrat poskušal: »Glejte, človek!« Vse kar je dobil od nahujskane množice je bilo vpitje: »Križaj ga!«.

Marsikdo me lahko prepriča, da »tulim z volkovi«. Zato ker želim ohraniti svoj ponos, svoje mesto med vrstniki, med prijatelji... Kolikokrat sem pripravljen poteptati drugega s svojim obnašanjem. In jaz gledam...

Dragi Jezus, ti ki si bil obsojen zaradi javnega mnenja, pomagaj mi da bom znal presojati situacije v katere me postavljaš. Daj, da bom tam, kjer je krivica pričal za resnico: doma, v šoli, na ulici, med prijatelji.

Usmili se nas, o Gospod!

Druga postaja: Jezus vzame križ na svoje rame – in jaz gledam...

Vse mi je preveč. Moje obveznosti doma, v šoli, med prijatelji. Kako hitro sem pripravljen zbežati od moje odgovornosti. Vsako nalogo, ki jo imam v šoli odlašam v nedogled, dokler mi že ne teče voda v grlo.

Molimo te Kristus in te hvalimo! **Ker si s svojim križem svet odrešil.**

Jezusu so naložili križ. Mnogi so občudovali, kako mu pristaja, kako se je mogoče nekdo potrudil. Nihče pa ni pomislil, kakšno breme to pomeni zanj... Nihče ni videl naprej vse teže, ki jo vključuje odrešenje za nas vse. Jezus je sprejel križ brez obotavljanja, tarnanja in godrnjanja. Vedel je, da je to potrebno, da je ta križ in njegova teža to kar se mora zgoditi.

Če bi posnel svoje godrnjanje in vzdihovanje ali pa zavijanje z očmi ob vseh mogočih obveznostih, ki jih imam v določenem dnevu. Ne morem verjeti, česa vsega sem sposoben in na koncu si še rečem: »Tak pač sem!« In jaz gledam...

Jezus uči me, da bom svoje vsakdanje križe sprejemal kot težo, ki jo moram nositi v vsak dan. Uči me, da ne bom brez veze odlašal z odgovornostmi: učenjem, domačimi nalogami in iskanjem vedno nekih izgovorov.

Usmili se nas, o Gospod!

Tretja postaja: Jezus pade prvič pod križem – in jaz gledam...

Ko sem prvič spregovoril kletvico, sem si rekel: »Enkrat ni nobenkrat.« Ali se sploh spomnim, kdaj je bilo prvič? Pa vendar vedno znova izrečem kakšno neprimerno besedo. Med sošolci mi grede takšne besede še kako dobro iz ust. Prvemu padcu dodajam vedno nove.

Molimo te Kristus in te hvalimo! **Ker si s svojim križem svet odrešil.**

Jezus je omagal in padel. Mogoče je bilo nekaj korakov po začetku ali pa je prehodil že dobršen del poti. Sploh ni pomembno. Ni zmožel več in se je zrušil. Ljudje okoli so samo gledali, kaj bo. On pa se je dvignil in nadaljeval pot.

Če bi po prvi kletvici sklenil, da ne bom več preklinjal. Se dvignil in nadaljeval pot bi bilo danes vse drugače. Obležal sem že pri prvem padcu. Že pri tako vsakdanji stvari, kot je govorjenje sem nemočen. In jaz gledam...

Jezus pomagaj mi vstati iz tistega mojega prvega padca. Naj se kot kristjan izogibam vsem besedam, ki niso vredne mojega govorjenja: žaljivke, kletvice, grde besede... Naj me moje govorjenje vedno spominja na tvoj prvi padec, da je potrebno vstati in nadaljevati pot.

Usmili se nas, o Gospod!

Četrta postaja: Jezus sreča svojo mater – in jaz gledam...

Ko sem v šoli igram eno vlogo, ko sem med prijatelji igram spet drugo in ko sem pri verouku spet naslednjo. Kakšno vlogo igram pred svojimi starši – domačimi. Enkrat kristjan, vedno kristjan. Ali veljajo zame te besede? Ali mi krščansko življenje daje spodbudo, da sem pred vsemi ljudmi enak... da sem kristjan.

Molimo te Kristus in te hvalimo! **Ker si s svojim križem svet odrešil.**

Srečanje z materjo. Nobenih očitkov, vprašanj, jeze, odgovarjanja in nedorečenih stvari. Kot da bi si brala iz oči, da se mora to zgoditi. Marija v sebi trpi, ko gleda svojega sina ob mučenju in zasmehovanju. Občudovanja drža teh dveh oseb na križevem potu.

Največkrat so najbolj problematični odnosi, ki jih imamo do svojih staršev. Zablokira me preprosto vprašanje moje mame: »Kako je bilo v šoli?« In moj odgovor: »Dober!« Moj ton odgovarjanja večkrat presega ton sobne jakosti. Zakaj? Ker mislim, da drugače ne morem ničesar dopovedati. In jaz gledam...

Tvoje srečanje s svojo mamo Gospod naj me spodbuja, da bom preko krščanskega življenja spoznaval kakšna je bila tvoja drža do tvojih staršev. Daj mi potrebnih moči, da bom kristjan vedno in povsod: v šoli, med prijatelji, v družbi in doma.

Usmili se nas, o Gospod!

Peta postaja: Simon iz Cirene pomaga Jezusu nositi križ – in jaz gledam...

Jezus je v svojem življenju storil mnogo dobrih del in pri tem mu skušamo slediti tudi kristjani. Kateheti me pri verouku spodbujajo k vsakodnevnim drobnim dejanjem s katerimi bom nekomu drugemu polepšal trenutek ali dan. Ali pa znam te besede spraviti tudi v dejanja? Koliko priložnosti gre mimo mene, vsak dan. Jaz pa se skrijem za izgovore, opravičila. Niti svojih vsakodnevni obveznosti ne opravljam redno in vestno.

Molimo te Kristus in te hvalimo! **Ker si s svojim križem svet odrešil.**

Jezusu moči pojemajo. Potrebuje pomoč! Vsi so samo gledali, zato prisilijo človeka z imenom Simon, da mu pomaga nositi križ, da ga spremlja na njegovi poti križa. Mogoče si niti ni predstavljal, da bo to dobro delo vzor mnogim ljudem še danes.

Kot kristjan lahko vsak dan storim mnoge male stvari prijaznosti od vstopa v učilnico do prihoda domov. Opuščam mnoge male stvari: nasmeh, stisk roke, prijaznost, hišne obveznosti. In jaz gledam...

Dragi Jezus, pomagal ti je naključen človek. Daj da bi znal odpreti oči v našem življenju. Da bi se znal pustiti presenetiti in biti koristen tam kjer mi ti pokažeš.

Usmili se nas, o Gospod!

Šesta postaja: Veronika poda Jezusu potni prt – in jaz gledam...

Kako se sploh razlikujem od tistih, ki niso kristjani. Od svojih vrstnikov. Ali je sploh kakšna razlika od mojih sošolk in sošolcev. Zunanost, obnašanje in moja notranost. S čim pričujem pred drugimi ljudmi! V Svetem pismu sem prebral stavek: »Po tem bodo spoznali, da ste moji učenci.«

Molimo te Kristus in te hvalimo! **Ker si s svojim križem svet odrešil.**

Veronika. Vera-ikona. Njeno ime skriva globoko vsebino Vera-ikona – Prava podoba. Od nekje naj bi se prerinilo dekle in se sklonilo do Jezusa, da mu obriše obraz. Kaj se je odtisnilo na njenem prtu je vprašanje. Kaj pa se je odtisnilo v njenem srcu spet drugo vprašanje, na katerega je verjetno lažje poiskati odgovor. Dejstvo pa je, da ni samo stala in gledala. V sebi je oblikovala obraz Učitelja in Odrešenika – Jezusov obraz.

Bil sem krščen, pri svetem obhajilu ali celo že pri sveti birmi. V meni je bila izrisana Jezusova podoba. Ampak na vse to se nabira prah! S svojim obnašanjem nosim v sebi... ja, kakšno obličje? In jaz gledam...

Naj v meni ostaja izrisana tvoja slika! Jezus to te prosim! Tudi če se tvoja slika zamegli ali zaprašči, mi pomagaj, da jo vedno znova očistim, da bo jasna, da jo bodo lahko vsi videli!

Usmili se nas, o Gospod

Sedma postaja: Jezus pade drugič pod križem – in jaz gledam...

Kako lepo nam je na veroučnih srečanjih. Kateheti – oh kdo jih bo poslušal! če pa so naši pogovori bolj koristni in potrebni. Mogoče sploh ne razmišljamo o tem. Pa vendar nas mora stalno nekdo opominjati, če se lahko poslušamo. Vedno znova nas mora naravnati na isto valovno dolžino, da se končno pogovorimo o potrebnih stvareh.

Molimo te Kristus in te hvalimo! **Ker si s svojim križem svet odrešil.**

Drugi padeč! Kdo ga je pričakoval? Mogoče tisti, ki so kot za športno stavo pobirali denar, kolikokrat bo padel. Česa vsega so bili sposobni ljudje, ki so gledali Jezusov križev pot. Sploh jim ni bil pomemben njihov padeč, ampak so skušali uveljaviti sebe in svoj glas. Jezusove moči pa so ponovno upešale in padel je po tleh. In jaz gledam...

Kaj želim s svojo nezbranostjo na veroučnih srečanjih pokazati:

- da se mi ne da
- da sem pomemben edino jaz
- da so samo moje besede pametne in koristne
- da me ne zanima kaj drugi govorijo
- da želim opozoriti nase
- ... in jaz gledam

Jezus daj mi milosti, da se bom ob tem padcu učil poslušanja drugih, da ne bom zgolj uveljavljal samega sebe in svojih besed. S tem ko ležiš na tleh vidim, kako pomembno je slišati in videti drugega človeka.

Usmili se nas, o Gospod!

Osma postaja: Jezus nagovori Jeruzalemske žene – in jaz gledam...

Naši razredi so označeni z različnimi črkami: a, b, c, d, Kolikokrat so med nami tekmovanja kdo je boljši? Samo, da smo boljši od drugih. Da dosežemo več pohval, točk, da smo najboljši...

Molimo te Kristus in te hvalimo! **Ker si s svojim križem svet odrešil.**

»Hčere jeruzalemske,« jim je rekel Jezus »ne jokajte nad menoj, temveč jokajte nad seboj in nad svojimi otroki!« Še enkrat je potrdil, da je ta križev pot njegovo poslanstvo. Vsak od navzočih pa je bil povabljen, da se zamisli nad svojim življenjem, nad svojimi dejanji.

Ali sploh vidimo najprej drug drugega v naši skupini? Ali znamo drug ob drugem rasti, se dopolnjevati, se učiti drug od drugega? Kaj storim jaz sam za svojo skupino? »Ne jokajte nad drugimi in se ne primerjajte

z njimi« bi lahko bile Jezusove besede nam ob tej postaji. »Jokajte nad sabo in se trudite, da postajate vedno boljši znotraj sebe, v vaši skupini in v vaših medsebojnih odnosih« In jaz gledam...

Dragi Jezus, res nas poznaš! Tvoja beseda ob pravem času na pravem mestu! Hvala ti za to. Daj mi spoznanja, da se bom v svojem vodu trudil/-la in prispevala čim več k naši notranji rasti.

Usmili se nas, o Gospod!

Deveta postaja: Jezus tretjič pade pod križem – in jaz gledam...

Kakšen sem kot kristjan in moje domače obveznosti. Ali se ne prepiram največkrat doma s svojimi starši, brati in sestrami o tem kdo bo kaj pospravil. Koliko nepotrebnega pregovarjanja je pri nas doma tudi zaradi mene. Za vse drugo imam čas – kaj pa domače obveznosti? Kolikokrat sem že slišal očitek: »A tako vas učijo pri verouku?«

Molimo te Kristus in te hvalimo! **Ker si s svojim križem svet odrešil.**

Jezus je tretjič padel pod križem. Prvič, drugič, tretjič... ali je sploh mogoče, da človek prenaša tolikšno težo križa in naporov. Vstani Gospod in mi pokaži, da tudi sam moram vedno znova vstati. Tudi če so padci podobni.

Kolikokrat sem že slišal ali pa tudi sam izrekel besede: »Saj se ne spleča.« Raje sem se prepustil jezi in užaljenosti in se zaprl v svojo sobo. Kot da bi spet na isto finto padel pod križem. In jaz gledam...

Jezus pomagaj mi, da bom vreden pri svojih domačih obveznostih in tudi s tem krepil svojo krščansko pot. Naj pokažem, da sem tudi doma vzgled kot kristjan.

Usmili se nas, o Gospod!

Deseta postaja: Jezusa slečejo in mu ponudijo vina z žolčem mešanega – in jaz gledam...

Kar ne odneham v svojih slabih stvareh. Hočem iti do konca. Posebej s svojimi besedami, kar ne zaprem svojih ust in ne utihnem. Še več želim, da drugi utihnejo ali pa da jih jaz utišam. Podobno je z mojimi dejanji.

Molimo te Kristus in te hvalimo! **Ker si s svojim križem svet odrešil.**

Jezusa so slekli in mu odvzeli vse. Njega, ki je rekel, da »Sin človekov nima kamor bi glavo položil«. Če tudi bi mu vzeli prav vse... mu nihče ne bi mogel odvzeti njegovega poslanstva. Mnogi so se trudili to storiti v njegovem času. V posmeh mu ponudijo gobo namočeno v zvarek grenke pijače.

Ali je potrebno še razlagati? In jaz gledam...

Gospod Jezus naj bom spodoben v svojem življenju. S svojimi besedami in dejanji. Pokaži mi meje, ki jih moram spoštovati. Naj spoštujem dostojanstvo vsakogar in njegovo poslanstvo. Naj se ne vdajam vulgarnosti in brez ovir rušim vse kar je pred mano.

Usmili se nas, o Gospod!

Enajsta postaja: Jezusa pribijejo na križ – in jaz gledam...

Kot kristjan moram biti v vsaki situaciji pripravljen, da ocenim kaj je potrebno storiti in to storim takoj. V čem pa je moja vsakodnevna pustolovščina. Da pribijam druge na križ?!

Molimo te Kristus in te hvalimo! **Ker si s svojim križem svet odrešil.**

Če je bilo potrebno še bolj vso stvar popestriti jim je to uspelo. Verjetno se sploh niso zavedali, da so začeli udarci s kladivi odmevati skozi vso človeško zgodovino. Vsa moč človeka, ki tolče po žeblju. Ves gnev človeka v podobi kladiva in žeblja. Kdo se je menil za smrtne bolečine, ki so prebadale Jezusovo telo?

Kolikokrat pribijam druge z udarci, z besedami, z dejanji. Sploh ne ocenim, kaj je v tistem trenutku pomembno. Najbolj odmevno je seveda pribijati na križ. In jaz gledam...

Gospod naj se v svojem ravnanju zavedam korenin, ki jih je postavil Jezus Kristus, naj bom zvest njegovim besedam, ki naj bodo bolj odmevne v mojem življenju, kot pa zvok, ki ga povzročamo s pribijanjem na križ.

Usmili se nas, o Gospod!

Dvanajsta postaja: Jezus umrje na križu – in jaz gledam...

S svetim krstom smo se zaobljubili Jezusu Kristusu in krščanski veri. Mnogi se takrat tega dejanja nismo zavedali. S krstom sem torej dal obljubo, ki jo želim izpolniti. Jaz pa gledam... da jo izpolnjujejo drugi. Zelo sem glasen, če vidim, da drugi ne živijo po božjih zapovedih. Znam jih obsojati in pribijati na križ.

Molimo te Kristus in te hvalimo! **Ker si s svojim križem svet odrešil.**

Visel je na križu in po njim kopica njegovih prijateljev. Vsi ostali so nemo gledali, kaj se bo zgodilo, ali ga bo kdo prišel rešit. Ob treh popoldan Jezus zakliče z močnim: »Odpust jim saj ne vedo kaj delajo!« »Dopolnjeno je!« in nato je izdihnil.

Ali ne dopuščam, da v meni umira obljuba, ki sem jo dal pri svetem krstu. Ali jo ne prerašča plevel, ker moje obnašanje mnogokrat ni podobno krščanskemu. In jaz gledam...

Dragi Jezus, najprej mi odpusti še enkrat, ker mnogokrat nisem vedel kaj delam. Daj mi možnost, da ponovno zaživim kot kristjan. Pomagaj mi, da tudi druge s svojim zgledom spodbujam, da bodo živeli iz obljube pri svetem krstu. Naj ne gledam, kako krščansko življenje v njih umira.

Usmili se nas, o Gospod!

Trinajsta postaja: Jezusa položijo Mariji v naročje – in jaz gledam...

Vsak od nas ve, kaj pomeni izpolnjevati božje zapovedi in vsak od nas je povabljen, da se drži častnega kodeksa. Kolikokrat pa se res obnašam situaciji primerno. Sveta maša. Klepetanje, dolgočasenje, nesodelovanje, žvečenje... In potem sem pripravljen celo reči, da je maša »bedna«.

Molimo te Kristus in te hvalimo! **Ker si s svojim križem svet odrešil.**

Ena redkih, ki je vztrajala do konca... Saj bi lahko pričakovali. Marija! Njena vloga nas vedno preseneča. Sedaj vzame v naročje svojega mrtvega sina. Njegove zadnje besede so ostale v njenem srcu: »Dopolnjeno je!« »Marija pa je vse te besede preišljevala v svojem srcu.«

Tudi jaz pri sveti maši prejmem v svoje srce Jezusovo telo. Ni mrtvo, ampak je živo. Postavim se v vrsto za sveto obhajilo iz navade ali pa zato, ker drugi storijo isto. Kako naj živim kot kristjan, če pa mi obhajilo tako malo pomeni? In jaz gledam...

Jezus naj nam zgled tvoje Matere, daje spoznanja, da bomo tvoje telo vredno in spoštljivo prejeli v svoje roke. Naj nam zgled tvoje Matere pomaga krepiti naše skavtsko življenje.

Usmili se nas, o Gospod!

Štirinajsta postaja: Jezusa položijo v grob – in jaz gledam...

Po nekaj letih pri verouku sem prepričan, da že vse obvladam, kar se tiče vere, verske vzgoje. Zame očitno ne velja več, da Bog preseneča in blagor tistim, ki se pustijo presenetiti. »Jaz sem pameten in obvladam vse!«

Molimo te Kristus in te hvalimo! **Ker si s svojim križem svet odrešil.**

Prišel je tudi mož, ki mu je bilo ime Jožef. Bil je član velikega zbora, dober in pravičen mož, ki ni soglašal z njihovim sklepom in ravnanjem. Doma je bil iz judovskega mesta Arimateje in je pričakoval Božje kraljestvo. Ta je stopil k Pilatu in prosil za Jezusovo telo. In snel ga je s križa, ga zavil v kos platna in položil v grob, izdolben v skalo, kamor ni bil še nihče položen. Bil je dan pripravljana in bližala se je sobota. Žene, ki so prišle z Jezusom iz Galileje, so šle za Jožefom. Videle so grob in kako je bilo njegovo telo položeno.

Samemu sebi moram prepisati, če me verouk ne napolnjujejo, če mi je brez veze, če sploh ne vem, kaj naj delam s tem, da sem kristjan. Potrebno je bilo, da so Jezusa položili v grob, da je vzkliko nekaj novega, Potrebno je, da grem tudi tja, kjer mi je težko, nelagodno in bi se najraje izgovoril na kakšen izgovor. Prav iz groba je vstalo nekaj novega. In jaz gledam...

V grob položeni Jezus, pomagaj mi, da bom storil korak naproti tistemu, kar mi je v mojem življenju zoprno, bedno, da bom vedno znova dopuščal, da nisem in ne morem biti strokovnjak, ki vse obvlada, ampak se bom puščal presenetiti. Usmili se nas, o Gospod!

Zaključek

Majhni koraki, ki me vodijo od postaje do postaje. In jaz gledam... To ne pomeni, da sem bil neaktiven na križevih potih, ki so se vrstili v mojem življenju. Ne nisem neaktiven, ampak gledam. Samemu sebi se zdim beden. Sedaj vidim koliko lahko storim vsak dan znova pri tej ali oni postaji križevega pota.

Gospod uči me... ne samo danes, ampak tudi jutri, pojutrišnjem in vedno... da bom kristjan, ki je vedno pripravljen!

Pogoji uporabe:

Gradivo lahko uporabljate za delo v skupinah, pod pogojem, da ne gre za komercialno uporabo. Za te namene ga lahko prosto reproducirate in predelujete, vendar morate pri tem navesti avtorja originalnega gradiva. Brez dovoljenja Gradiva ni dovoljeno objaviti v tiskanih, elektronskih ali katerih koli drugih medijih.

Opomba: Avtor (trenutno) ni znan. Če se prepoznate kot avtor, prosimo pišite na gradiva@oratorij.net.